

லெக்டியோ டிவைனா என்றால் என்ன?

ஜெபத்தைக் குறித்த கேள்விகள்

லெக்டியோ டிவைனா என்பது "தெய்வீக வாசிப்பு", "ஆவிக்குரிய வாசிப்பு" அல்லது "பரிசுத்த வாசிப்பு" என்பதற்கான லத்தீன் மொழியாகும், மேலும் இது தேவனுடனான ஒற்றுமையை மேம்படுத்துவதற்கும் சிறப்பு ஆவிக்குரிய நுண்ணறிவுகளை வழங்குவதற்கும் நோக்கம் கொண்ட ஜெபம் மற்றும் வேத வாசிப்பு முறையைப் பிரதிபலிக்கிறது எனக் கருதப்படுகிறது. லெக்டியோ டிவைனாவின் கொள்கைகள் 220 ஆம் ஆண்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன, பின்னர் கத்தோலிக்க துறவிகளால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன, குறிப்பாக புனிதர்கள். பச்சோமியஸ், அகஸ்டின், பசில் மற்றும் பெனடிக்ட்.

லெக்டியோ டிவைனாவின் நடைமுறை தற்போது கத்தோலிக்கர்கள் மற்றும் நாஸ்டிக்ஸ் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமாக உள்ளது, மேலும் வளர்ந்து வரும் திருச்சபையின் பக்தி நடைமுறைகளின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. போப் 16-ஆம் பெனடிக்ட் 2005-ஆம் ஆண்டு ஆற்றிய உரையில், "குறிப்பாக லெக்டியோ டிவைனாவின் பழங்கால பாரம்பரியத்தை நினைவுபடுத்திப்

பரிந்துரைக்க விரும்புகிறேன்: ஜெபத்துடன் புனித வேதத்தை விடாமுயற்சியுடன் வாசிப்பது அந்த நெருக்கமான உரையாடலைக் கொண்டுவருகிறது, அதை படிக்கும் நபர் பேசுகிற தேவனைக் கேட்கிறார், மேலும் ஜெபிக்கும்போது, நம்பிக்கையுடன் திறந்த மனதுடன் அவருக்கு பதிலளிக்கிறார்.” பகவத் கீதையாக இருந்தாலும் சரி, தோராவாக இருந்தாலும் சரி, குரானாக இருந்தாலும் சரி — மற்ற மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் வேதத்தைப் படிப்பதில் லெக்டியோ பொருந்தக்கூடியதாகக் கூறப்படுகிறது. கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்கள் மதச்சார்பற்ற மரபுகளுக்கு இடமளிக்கும் வகையில் முறையின் பொருத்தமான மாற்றங்களைச் செய்யலாம். மேலும், லெக்டியோ டிவைனாவின் நான்கு கோட்பாடுகள் உணர்தல், சிந்தனை, உள்ளுணர்வு மற்றும் உணர்வு ஆகிய நான்கு ஜாங்கியன் உளவியல் கொள்கைகளுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைக்கப்படலாம்.

லெக்டியோ டிவைனாவின் உண்மையான பயிற்சியானது, ஓய்வெடுக்கும் நேரத்துடன் தொடங்குகிறது, ஒருத்தரை வசதியாக ஆக்குகிறது மற்றும் இவ்வுலக எண்ணங்கள் மற்றும் அக்கறைகளில் இருந்து மனதை அழிக்கிறது. சில லெக்டியோ பயிற்சியாளர்கள், ஆழ்ந்த, சுத்தப்படுத்தும் சுவாசங்களுடன்

தொடங்கி, மனதை விடுவிக்கும் வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்றொடரை அல்லது சொல்லை பலமுறை திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதன் மூலம் கவனம் செலுத்துவது உதவிகரமாக இருக்கிறது. பின்னர் அவர்கள் நான்கு படிகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள்:

லெக்டியோ - வேதாகமத்தின் பத்தியை மெதுவாகவும் மென்மையாகவும் பல முறை வாசிப்பது. வாசிப்பின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் சுவைப்பதைப் போல ஒவ்வொரு பகுதியும் அவ்வளவு முக்கியமல்ல, பயிற்சியாளரிடம் எப்படியாவது பேசும் ஒரு வார்த்தை அல்லது சொற்றொடரின் "அமைதியான, மெல்லிய சத்தத்தில்" தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

மெடிடேட்டியோ - வேதப்பகுதியின் வசனங்களைப் பிரதிபலிப்பது மற்றும் அது ஒருவரின் சொந்த வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு பொருந்தும் என்பதைப் பற்றி சிந்திப்பது. இது வேதாகமத்தின் தனிப்பட்ட வாசிப்பாகவும் மிகவும் தனிப்பட்ட பயன்பாடாகவும் கருதப்படுகிறது.

ஒரட்டியோ - பத்தியில் வாசித்ததற்கு பதிலளிப்பதன் மூலம் தேவனுக்கு இருதயத்தைத் திறந்து கொடுத்தல். இது

முதன்மையாக ஒரு அறிவுசார் பயிற்சி அல்ல, ஆனால் தேவனுடனான உரையாடலின் தொடக்கமாக கருதப்படுகிறது.

கண்டெம்பிளேட்டியோ - தேவனுக்கு செவிகொடுத்தல். இது ஒருவரின் சொந்த எண்ணங்களிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்வதாகும், இது உலகியல் மற்றும் புனிதமானது, மேலும் தேவன் நம்முடன் பேசுவதைக் கேட்பதாகும். தேவனுடைய செல்வாக்கிற்கு மனம், இருதயம் மற்றும் ஆத்துமாவைத் திறப்பதாகும்.

இயற்கையாகவே, வேதாகம வாசிப்புக்கும் ஜெபத்துக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்; அவை எப்போதும் ஒன்றாக செல்ல வேண்டும். இருப்பினும், இந்த வகையான நடைமுறையில் உள்ளார்ந்த ஆபத்துகள் மற்றும் ஆழ்நிலை தியானம் மற்றும் பிற ஆபத்தான சடங்குகளுக்கு அதன் வியக்கத்தக்க ஒற்றுமை ஆகியவை கவனமாக பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். மனதை விடுவித்து, தன்னைத் தானே மேம்படுத்திக் கொள்வதே குறிக்கோளாக இருக்கும் மாய அனுபவத்தைப் பின்தொடர்வதற்கான சாத்தியம் உள்ளது. ஒரு கிறிஸ்தவன் தேவன், ஞானம் மற்றும் பரிசுத்தம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிவைப் பின்தொடர்வதற்கு வேதத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும், இதன்

மூலம் உண்மையின்படி மனதை மாற்றும் நோக்கத்துடன் உரையின் புறநிலை பொருள். தம்முடைய ஜனங்கள் அறிவின்மையால் அழிக்கப்படுகிறார்கள் என்று தேவன் கூறினார் (ஓசியா 4:6), அவருடன் மாயமான, தனிப்பட்ட சந்திப்புகள் இல்லாததால் அல்ல.

வேதப்பகுதிக்கு, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அணுகுமுறையை மேற்கொள்பவர்கள் அதை அதன் சந்தர்ப்ப சூழல் மற்றும் இயல்பான அர்த்தத்திலிருந்து துண்டித்து, அதை ஒருபோதும் நோக்கமாக இல்லாத அகநிலை, தனிப்பட்ட, அனுபவ வழியில் பயன்படுத்த முனைகிறார்கள். இங்கே லெக்டியோ மற்றும் நாஸ்டிசிசம் ஒரு ஒற்றுமையைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. கிறிஸ்தவ நாஸ்டிசிசம் என்பது ஒரு "க்னோசிஸ்" (gnosis, கிரேக்க மொழியின் க்னோஸ்கோவிலிருந்து, "தெரிந்து கொள்ள" என்னும் அர்த்தத்தில் வருகிறது) அல்லது மாய, உள் அறிவு சரியாகத் தொடங்கப்பட்ட பின்னரே பெறப்பட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையாகும். இந்த மாய அறிவை ஒரு சிலரால் மட்டுமே பெற முடியும். இயற்கையாகவே, சிறப்பு அறிவைப் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாக இருக்கிறது, மேலும் "அறிந்தவர்" முக்கியமானவராகவும் தனித்துவமாகவும் உணர வைக்கிறார், ஏனெனில் அவர்/அவள் தேவனுடன் வேறு எவருக்கும் இல்லாத

ஒரு சிறப்பு அனுபவத்தைப் பெற்றுள்ளார். "அறிந்தவர்" ஜனங்கள் ஆவிக்குரிய அறிவைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும் உண்மையான "அறிவொளி பெற்றவர்கள்" மட்டுமே தேவனை அனுபவிக்க முடியும் என்றும் நம்புகிறார். இவ்வாறு, சிந்தனை அல்லது மையப்படுத்துதல், ஜெபத்தை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துதல்—தேவனுடன் ஒரு மாய அனுபவத்தைப் பெறுவதில் கவனம் செலுத்தும் ஒரு தியானப் பயிற்சி— திருச்சபையில். தியான ஜெபம் என்பது கிழக்கத்திய மதங்கள் மற்றும் புதிய யுக வழிபாட்டு முறைகளில் பயன்படுத்தப்படும் தியானப் பயிற்சிகளைப் போன்றது மற்றும் வேதாகமத்தில் எந்த அடிப்படையும் இல்லை, இருப்பினும் சிந்திக்கும் ஜெபங்கள் வேதாகமத்தை ஒரு தொடக்க புள்ளியாகப் பயன்படுத்துகின்றன.

மேலும், நம் மனதைத் திறந்து சப்தங்களைக் கேட்பதில் உள்ள ஆபத்துகள் வெளிப்படையாக இருக்க வேண்டும். சிந்திக்கும் ஜெபம் செய்பவர்கள் எதையாவது-எதையும்-கேட்க மிகவும் ஆர்வமாக உள்ளனர், அவர்கள் தேவனுடைய சத்தம், தங்கள் சொந்த எண்ணங்கள் மற்றும் தங்கள் மனதில் பிசாசுகளின் ஊடுருவல் ஆகியவற்றைக் கண்டறிவதற்குத் தேவையான புறநிலைத்தன்மையை இழக்க நேரிடும். சாத்தானும் அவனது கூட்டாளிகளும் எப்போதும் சந்தேகத்திற்கு

இடமில்லாதவர்களின் மனதில் நுழைவதற்கு ஆர்வமாக உள்ளனர், மேலும் இதுபோன்ற வழிகளில் நம் மனதைத் திறப்பது பேரழிவை அழைப்பதாகும். சாத்தான் எப்பொழுதும் அலைந்து கொண்டிருப்பான், நம் ஆத்துமாக்களை விழுங்க முற்படுகிறான் (1 பேதுரு 5:8) மேலும் ஒளியின் தூதனாகத் தோன்றலாம் (2 கொரிந்தியர் 11:14), அவனது வஞ்சகத்தை நம் திறந்த மனதுக்குள் கிசுகிசுக்கிறான் என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக் கூடாது.

இறுதியாக, வேதத்தின் போதியத்தன்மை மீதான தாக்குதல் லெக்டியோ டிவைனாவின் தெளிவான தனித்துவமாகும். நாம் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்று வேதாகமம் கூறும் இடத்தில் (2 தீமோத்தேயு 3:16), லெக்டியோவின் ஆதரவாளர்கள் அதை மறுக்கின்றனர். "உரையாடல்" ஜெபங்களைப் பயிற்சி செய்பவர்கள், தேவனிடமிருந்து ஒரு சிறப்பு வெளிப்பாட்டைத் தேடுபவர்கள், அவர் ஏற்கனவே மனிதகுலத்திற்கு வெளிப்படுத்தியதைக் கடந்து செல்லும்படி அவரிடம் கேட்கிறார்கள், அதாவது அவருடைய நித்திய வார்த்தையைப் பற்றிய அனைத்து வாக்குறுதிகளையும் அவர் இப்போது தான் சொன்னதற்கு எதிராகப் போகவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். சங்கீதம் 19:7-14 வேதத்தின் போதுமான தன்மையைப் பற்றிய உறுதியான அறிக்கையைக்

கொண்டுள்ளது. "அது குறைவற்றது", "அது ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறது", "அது சத்தியமானது", "அது பேதையை ஞானியாக்குகிறது", "அது செம்மையானது", "அது இருதயத்தைச் சந்தோஷிப்பிக்கிறது", "அது தூய்மையானது", "அது கண்களைத் தெளிவிக்கிறது." இந்த சங்கீதத்தில் தேவன் சொன்ன அனைத்தையும் தேவன் அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்றால், கூடுதல் வெளிப்பாடு தேவையில்லை, மேலும் அவரிடம் ஒன்றைக் கேட்பது அவர் ஏற்கனவே வெளிப்படுத்தியதை மறுப்பதாகும்.

பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் தேவனுடைய வார்த்தைகள், அவை கொண்டிருக்கும் அறிவு மற்றும் புறநிலை அர்த்தத்திற்காகவும், அவை கொண்டு செல்லும் தேவனுடைய அதிகாரத்திற்காகவும் படிக்கவும், தியானிக்கவும், ஜெபிக்கவும், மனப்பாடம் செய்யவும் வேண்டியவையாகும், அதுவல்லாமல், மாய அனுபவம் அல்லது தனிப்பட்ட சக்தி மற்றும் உள் உணர்வுக்காக அல்ல. அவை அமைதியைத் தூண்டலாம். ஆரோக்கியமான அறிவு முதலில் வருகிறது; பின்னர் நீடித்த வகையான அனுபவமும் அமைதியும் தேவனை சரியாக அறிந்துகொள்வதன் மற்றும் தொடர்புகொள்வதன் மூலம் கிடைக்கும். வேதாகமம் மற்றும் ஜெபத்தின் இந்த பார்வையை ஒருவர் எடுக்கும் வரை, வேதாகமம் விசுவாசிகளான

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்கள் எப்போதும் செய்துவந்த
அதே வகையான தியானம் மற்றும் ஜெபத்தில் அவர்
ஈடுபடுகிறார்.

மூலம் / Source: <https://www.gotquestions.org/Tamil/Tamil-lectio-divina.html> | English: <https://www.gotquestions.org/lectio-divina.html>

www.GotQuestions.org · <https://www.gotquestions.org/Tamil> · © Copyright
Got Questions Ministries · questions@gotquestions.org